

- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 21 maja 2020 r. – Aquind i in. / Komisja

(Sprawa T-295/20)

(2020/C 247/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aquind Ltd (Wallsend, Zjednoczone Królestwo), Aquind SAS (Rouen, Francja), Aquind Energy (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: S. Goldberg, Solicitor, adwokat E. White, C. Davis i J. Bille, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu, tj. rozporządzenia delegowanego, w zakresie w jakim usuwa on AQUIND Interconnector z unijnej listy;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności rozporządzenia delegowanego w całości; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze strona skarżąca wnosi do Trybunału o stwierdzenie nieważności rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/389 z dnia 31 października 2019 r. zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 w odniesieniu do unijnej listy projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania (¹).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczy braku uzasadnienia decyzji o usunięciu AQUIND Interconnector z unijnej listy.
 - Z naruszeniem obowiązku uzasadnienia, rozporządzenie delegowane nie zawiera żadnego wyjaśnienia powodów usunięcia AQUIND Interconnector z unijnej listy, ani też nie odwołuje się do takowego uzasadnienia, a stronie skarżącej nie przedstawiono żadnego uzasadnienia tego usunięcia.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia wymogów formalnych i materialnych rozporządzenia (UE) nr 347/2013 (²) („rozporządzenie TEN-E”), a w szczególności jego art. 5 ust. 8.
 - Sporządzenie listy projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania dla celów rozporządzenia delegowanego nie było zgodne z wymogami rozporządzenia TEN-E.

3. Zarzut trzeci, dotyczy naruszenia art. 10 ust. 1 Traktatu w sprawie Karty Energetycznej.
 - Usunięcie AQUIND Interconnector z unijnej listy oraz brak wskazania jakichkolwiek powodów takiego usunięcia naruszają, wynikające z art. 10 ust. 1 Traktatu w sprawie Karty Energetycznej zobowiązania do zapewnienia stabilnych, równych i przejrzystych warunków oraz do sprawiedliwego i równego traktowania inwestycji.
4. Zarzut czwarty, dotyczy naruszenia prawa do dobrej administracji wynikającego z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
 - Z naruszeniem art. 41 Karty praw podstawowych usunięcie AQUIND Interconnector z unijnej listy nie zostało przeprowadzone w sposób bezstronny, a strona skarżąca nie mogła skorzystać z prawa do bycia wysłuchaną przed przyjęciem rozporządzenia delegowanego.
5. Zarzut piąty, dotyczy naruszenia zasady równego traktowania w prawie Unii.
 - Z naruszeniem zasady równego traktowania w prawie Unii, AQUIND Interconnector został potraktowany w odmienny i niesprawiedliwy sposób w stosunku do porównywalnych proponowanych projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania (PWZ), bez żadnego obiektywnego uzasadnienia dla takiego nierównego traktowania.
6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności w prawie Unii.
 - Ponieważ AQUIND Interconnector był istniejącym PWZ w fazie rozwoju, zwykle jego usunięcie z unijnej listy, bez przeprowadzenia szczegółowego studium porównywalnych projektów i bez umożliwienia stronie skarżącej rozwiązania jakichkolwiek problemów jest nieproporcjonalne.
7. Zarzut siódmy, dotyczy naruszenia zasad prawa Unii w zakresie pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań.
 - Zaskarżony akt narusza uzasadnione oczekiwania strony skarżącej, że będzie ona miała prawo powoływać się na jej umieszczeniu na unijnej liście oraz że proces przygotowania unijnej listy projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania zostanie przeprowadzony zgodnie z celami i obowiązkami rozporządzenia TEN-E oraz innymi mającymi zastosowanie wymogami prawnymi.

⁽¹⁾ Dz.U. 2020 L 74, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, uchylające decyzję nr 1364/2006/WE oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 713/2009, (WE) nr 714/2009 i (WE) nr 715/2009 (Dz.U. 2013 L 115, s. 39).

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2020 r. – Nosio / EUIPO – Tros del Beto (ACCUSÌ)

(Sprawa T-300/20)

(2020/C 247/39)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nosio SpA (Mezzocorona, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci J. Graffer, G. Rubino, A. Ottolini)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Tros del Beto, SLU (Marçà, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego ACCUSÌ – zgłoszenie nr 16 014 921

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie R 871/2019-1